

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **D. C. H.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, PSČ: 602 00, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, PSČ: 170 34, pošt. přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2005, č. j. 63 Az 210/2004-17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 18. 2. 2005, č. j. 63 Az 210/2004 - 17, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2004, č. j. OAM-3340/VL-10-05-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobce ze dne 6. 12. 2004 není důvodná, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. V doplnění kasační stížnosti ze dne 27. 5. 2005 uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítal, že žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, a dále porušil § 12, § 14 a § 16 zákona o azylu. Pro toto porušení měl krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušit. Stěžovatel navrhl, aby bylo

rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2005, č. j. 63 Az 210/2004 - 17, byl stěžovateli doručen v pondělí dne 7. 3. 2005, což stěžovatel potvrdil svým podpisem, jak vyplývá z připojené doručky.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 7. 3. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 8. 3. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 21. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 21. 3. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla zástupcem stěžovatele podána k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště B. 4, pod č. RY, až dne 24. 3. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2005, č. j. 63 Az 210/2004 - 17, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele uvedenými v kasační stížnosti, ani žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu